

REMEIERA

Amb herbes collides als marges
teixeix somnis Margarida,
enfila fonoll i farigola
i cua de cavall amb sajolida.
L'esperança cus amb l'ortiga
i la malenconia amb tarongina.
Si tracta una malura antiga,
noves mescles imagina
amb romaní o boixerola,
espígol, menta o llorer.
La tristesa del ferit consola
amb el dring suau del seu morter.
Teles xopes de vinagre i mel,
de camamilla, dolça infusió;
de milfulles, un elixir fidel
si es barreja amb pericó.
Tot és art en les seves mans,
remeis petits per a mals grans.
I jo que de mal d'amor tinc la pena
O, Margarida, què no em daries?
"Un filtre fet de pau amb una trena
que relliga tots els vents
posaria fi als teus turments
i l'angoixa s'emportaria".

